

Иван Вазов

Свири нощната фъртуна

Свири ношната фъртуна,
снежни преспи вей,
пред замислената куна
кандилце мъждей.

Боже, чуй от твоего небе
скръбните сърца,
тука молят се пред тебе
майка и деца.

„Молете се, мои птички,
майката шепти,
помолете се за всички –
зимата пици.

Планините са студени,
ледна е ношта,
молете се, дядо, с мене,
за сиромашта;

за войската, дето мръзне
на полето въи,
там и вашият тейко зъзне
буден, без огън.

Вихри веят ло полето
и снегът вали...
Боже, дъхни от небото,
времето стопли.

Духни, развей снеговете,
спри вятъра лош,
пални слънцето да свети
в тая черна нош,

да им греине, да им стопли
клетите сърца –
ще познаят, че се молят
зарад тях деца.

Молете се, мои птички,

за ваший баща,
помолете се за всички
ледна е ноцта.“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4496>]